

Υπόθεση C-6/97

Ιταλική Δημοκρατία κατά Επιτροπής των Ευρωπαϊκών Κοινοτήτων

«Κρατική ενίσχυση — Έννοια — Πίστωση φόρου — Αξίωση επιστροφής —
Απόλυτη αδυναμία»

Προτάσεις του γενικού εισαγγελέα D. Ruiz-Jarabo Colomer της 17ης Σεπτεμ-
βρίου 1998 I - 2983
Απόφαση του Δικαστηρίου (έκτο τμήμα) της 19ης Μαΐου 1999 I - 2997

Περίληψη της αποφάσεως

1. *Ενισχύσεις χορηγούμενες από τα κράτη μέλη — Έννοια — Παροχή από τις δημόσιες αρχές φορολογικής απαλλαγής σε ορισμένες επιχειρήσεις — Περιλαμβάνεται [Συνθήκη ΕΚ, άρθρο 92 § 1 (νυν, κατόπιν τροποποίησης, άρθρο 87 § 1 ΕΚ)]*
2. *Ενισχύσεις χορηγούμενες από τα κράτη μέλη — Προσβολή του ανταγωνισμού — Φορολογική απαλλαγή που παρέχεται στις εγκατεστημένες εντός κράτους μέλους επιχειρήσεις χωρίς αποτελεσματικό αντιστάθμισμα όσον αφορά τις επιχειρήσεις άλλων κρατών μελών [Συνθήκη ΕΚ, άρθρο 92 § 1 (νυν, κατόπιν τροποποίησης, άρθρο 87 § 1 ΕΚ)]*

3. *Ενισχύσεις χορηγούμενες από τα κράτη μέλη — Ανάκτηση παρανόμου ενισχύσεως — Υποχρέωση — Μη εκτέλεση — Δικαιολόγηση — Απόλυτη αδυναμία εκτελέσεως — Δεν υφίσταται*

[*Συνθήκη ΕΚ, άρθρο 93 § 2 (νυν άρθρο 88 § 2 ΕΚ)*]

1. Η έννοια της ενισχύσεως, σύμφωνα με το άρθρο 92, παράγραφος 1, της Συνθήκης (νυν, κατόπιν τροποποιήσεως, άρθρο 87, παράγραφος 1, ΕΚ) περιλαμβάνει όχι μόνο θετικές παροχές, όπως είναι οι επιδοτήσεις, αλλά και τις παρεμβάσεις εκείνες οι οποίες, ανεξαρτήτως μορφής, ελαφρύνουν τις επιβαρύνσεις που κανονικώς βαρύνουν τον προϋπολογισμό μιας επιχειρήσεως και οι οποίες, κατά συνέπεια, χωρίς να αποτελούν επιδοτήσεις υπό τη στενή έννοια του όρου, είναι της ίδιας φύσεως ή έχουν τα ίδια αποτελέσματα.

Ένα μέτρο με το οποίο οι δημόσιες αρχές χορηγούν σε ορισμένες επιχειρήσεις φορολογική απαλλαγή, η οποία, μολονότι δεν συνεπάγεται μεταφορά πόρων του κράτους, θέτει τους εξ αυτής επωφελουμένους σε οικονομική κατάσταση περισσότερο ευνοϊκή απ' ό,τι οι λοιποί φορολογούμενοι, συνιστά κρατική ενίσχυση, κατά την έννοια του άρθρου 92, παράγραφος 1, της Συνθήκης.

2. Ένα σύστημα πιστώσεως φόρου υπέρ των οδικών μεταφορέων εμπορευμάτων που είναι υπήκοοι κράτους μέλους συνεπάγεται αρνητικά αποτελέσματα επί των ανταγωνιστών των εξ αυτού επωφελου-

μένων, δηλαδή των οδικών μεταφορέων που είναι εγκατεστημένοι σε άλλα κράτη μέλη, και εκτελούν οδικές μεταφορές είτε για ίδιο λογαριασμό είτε για λογαριασμό άλλου, και τούτο εφόσον έστω και αν η νομοθεσία του οικείου κράτους μέλους προβλέπει τη χορήγηση κάποιου αντισταθμιστικού οφέλους στους μεταφορείς αυτούς, οι τελευταίοι δεν δύνανται, ελλείψει διατάξεων που να διασαφηνίζουν τις σχετικές με τη χορήγηση αυτού του αντισταθμιστικού οφέλους λεπτομέρειες, να προβάλλουν λυσιτελώς το δικαίωμα για τη λήψη αυτού.

3. Μολονότι γίνεται δεκτό ότι ένα κράτος μέλος μπορεί να επικαλεστεί απόλυτη αδυναμία ορθής εκτελέσεως κοινοτικής αποφάσεως που το υποχρεώνει να ανακτήσει μια παρανόμως χορηγηθείσα ενίσχυση, ωστόσο η προϋπόθεση αυτή δεν πληροϋνται όταν το οικείο κράτος μέλος περιορίζεται στο να επικαλείται τις νομικές φύσεως δυσχέρειες ή πρακτικές που συνεπάγεται η εκτέλεση της αποφάσεως χωρίς να καταβάλλει καμία προσπάθεια για την ανάκτηση της ενισχύσεως από τις εν λόγω επιχειρήσεις.